

Vrouwen in de Bijbel

Peninna (1Samuël1)

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Peninna woont met haar man Elkana en hun kinderen in Ramataim-Sofim (Rama) in het bergland van Efraïm. Van een normaal gezin is helaas geen sprake; er is namelijk nog een vrouw, Hanna, en die staat met stip op nummer één. Aangenomen wordt dat Peninna als tweede echtgenote is binnen-gehaald omdat Hanna kinderloos is. Peninna krijgt inderdaad wat de ander mist; een flink aantal kinderen (vers 4). Wel kinderzegen dus, maar – hoe tragisch - geen gelukkig huwelijk. Elkana houdt overduidelijk van Hanna en die keuze is de oorzaak van diepgaande verdeeldheid. Welke man kan twee vrouwen tegelijk en evenveel liefhebben? God heeft niet voor niets één vrouw aan één man gegeven. Hoewel bi-of polygamie nergens in de Bijbel expliciet verboden wordt, rust op afwijkingen van deze goddelijke instelling van het huwelijk bepaald geen zegen. Denk aan Abram met Saraï en Hagar, Jakob met zijn vier vrouwen, David en Salomo.

Rivaliteit

Zo voor het oog vormen zij met elkaar een welgestelde godsdienstige familie die jaarlijks de tocht maakt naar Silo, waar het offerfeest wordt gehouden. Maar wat een feest zou moeten zijn (Dt12:12, 18), wordt keer op keer een drama. Kunnen de vrouwen elkaar in het dagelijks leven misschien nog wel vermijden, op dat feest komt het dieper liggende conflict dramatisch aan de oppervlakte als Elkana (aan de maaltijd?) Hanna een dubbel deel van het offer geeft.

Dit zet kwaad bloed bij Peninna. Uitwendig buigt zij voor de Here, inwendig zint zij op wraak. En omdat vrouwen weten hoe ze elkaar pijn kunnen doen, treitert Peninna haar rivale keer op keer om haar tot drift te prikkelen (1Sm1:6, 7). Al haar bitterheid komt naar buiten. In Jakobus 3 vers 9 en 10 staat: 'Met de tong loven wij de Heer en Vader, en met haar vervloeken wij de mensen die naar Gods gelijkenis gemaakt zijn. Uit dezelfde mond komt zegen en vloek voort'. Afschuwelijk! Peninna betekent 'glanzend, parel', maar helaas schittert deze parel niet voor God of haar omgeving.

Keuze

Peninna zou vanuit haar moeilijke positie kunnen kiezen voor begrip richting Elkana en Hanna, voor overgave aan God, onbaatzuchtige liefde, nederigheid en dankbaarheid. Haar kinderen zouden een zegen kunnen zijn voor Hanna en andersom, (zie Ps68:7). Maar helaas, moeder Peninna geeft met haar manier van doen een buitengewoon slecht voorbeeld aan haar kinderen. Zij vergeet kennelijk dat zij hen als een zegen van de Here God heeft ontvangen (Ps127:3; 128:3) om Hem te eren, niet om anderen de ogen uit te steken (1Ko4:7) en hen zelfs als twistappel in het conflict te gebruiken.

Over deze vrouw wordt verder in de Bijbel niets meer vermeld. Is het niet ongelooflijk triest om op deze manier de geschiedenis in te gaan? Vraag: Op welke manier schitter jij voor God en je omgeving met de zegeningen die je hebt ontvangen?